نگاه

تمام دلایل به نفع برگزاری علنی است

علی‌اکبری

طبق اطلاع، قرار است امروز سومین جلسه دادگاه آقای پاشاز سلطانی برگزار شود. هنگامی که از دستگاه قضایی سخن می‌گوییم، انتظار داریم که صحن دادگاه‌ها بهترین کلاس آموزشی برای مردم باشد که بدانند رفتار درست از نادرست چیست؟ چه کسی خائن است و چه کسی خادم؟ یکی از مهم‌ترین منابع حقوق و قانون آرای وحدت‌رویه است که به دادگاه‌ها می‌آموزد که چه احکامی صادر کنند. وحدت‌رویه در قرار مردم نیز از طریق همین آرای وحدت‌رویه می‌آید. یکی از آموزنده‌ترین بخش‌های خبری رسانه‌ها، گزارش‌های دادگاه‌ها و محاکم اعم از حقوقی یا کیفری و مدنی است. مردم به جای آموزش در کلاس درس یا خواندن متن، از شهرداری و شورای شهر که طبعا نمی‌تواند خلاف امنیت و عفت عمومی باشد و موضوعی شخصی و اداری است، تنها اتهام مهم وی افشای اسناد محرمانه است. در این خصوص ذکر چند نکته ضروری است. در دنیا اول تنها اسنادی را می‌توان ناقی امنیت عمومی دانست که سری و به کلی سری باشند؛ در حالی که اسناد افشا شده در بالاترین حد از طبقه‌بندی، می‌توانسته است محرمانه باشد.

گواینکه سازمان دی‌رباط اعلام کرده که این سند طبقه‌بندی شده نبوده است و مرجع تشخیص آن نیز نهاد صادرکننده سند است و دادستانی و دادگاه حقی در تعیین این ویژگی ندارند. به علاوه طبق قانون اسناد طبقه‌بندی شده، این اسناد واجد ویژگی‌های شکلی خاصی هستند که سند مزبور اصولا مشمول آنها نمی‌شده است. از سوی دیگر فرض کنیم طبقه‌بندی شده باشد، اکنون که منتشر شده، رسیدگی به این دادرسی کیفری رای دادگاه باید مستدل، موجه و مستند به مواد قانونی و اصولی باشد که براساس آن صادر شده است. در غیر این صورت رای دادگاه درباره علنی بودن یا نبودن نیز بخشی از فرایند کلی دادگاه است که اتفاقا بخش مهمی نیز هست و باید مثل حکم، مستند و مستدل و موجه باشد و نمی‌توان به طور کلی گفت که دادگاه تشخیص داد که محاکمه علنی نباشد.

علت دوم به اهمیت مساله فساد مربوط می‌شود. همانطور که می‌دانیم پدیده ناخوشایند فساد بیش از آن گسترده شده است که مردم نسبت به موارد آن حساس نباشند. این حق مردم و جامعه است که بدانند فساد و شیوه‌های مبارزه با

مرجان زهرایی | اکثریتی راه را بسته می‌دانند و همه اتهام‌ها یکسان و از هر دری که وارد می‌شوند بسته است و از هر راهی که می‌روند مسدود، سر خورده و ناامید می‌شوند. سر خوردگی که شاید در آغاز انفعال به همراه آورد اما راه‌های همواره بسته، روزی به خشم ختم خدا می‌داند!

پرونده

«اعتماد» بررسی کرد

انقلاب، نتیجه انسداد

می‌شود و از دل خشم انقلاب سر می‌کشد. شاید فرمول همه انقلاب‌ها یکسان و به همین سادگی قابل تحلیل نباشد اما تغییرات بنیادین و زیر و رو شدن ساختار اغلب نزدیک‌تر گزاره در مواجهه با انعطاف‌ناپذیری حاکمیت و راه‌های مسدود اصلاحات است. تجربه‌ای که ایران ۴۰ سال پیش یک بار از سر گذرانده است.

دی ماه امسال که روزهای ناامیدی و نگرانی از همین‌روز در قالب اعتراضات پراکنده خیابانی به تصویر کشیده‌شد و در بر حتی نقاط رنگ و بوی خشونت به خود گرفت؛ واکنش اغلب اصلاح‌طلبان نفی خشونت و منع رادیکالیسم بود. انقلابیون دوآتشه دیروز که خود روزگاری در راه تصرف سفارت امریکا در تهران نگذاشتند، انجمن‌های اسلامی، تشکل‌های چپ‌گرا و لیبرال که مأمن و مأوای‌شان مبارزه بود، همراهان نوفل‌لوشاتو تا ایران امام‌خمینی بودند، پس از گسترده‌شدن اعتراضات خیابانی اصرار داشتند که مبادا این نارضایتی با خشونت توأمان شود. همین تاکید و اصرار اما سوالاتی را به ذهن متبادر می‌کند. به هر روی انقلابیون پیش از ذهه ۶۰ پس از جمهوری اسلامی دو گروه شدند، آنها که برای حفظ وضع موجود محافظه‌کاری پیشه کردند و راست نامیده شدند و گروهی دیگر که تقریبا بیست سال پس از انقلاب اصلاحات را بر گزیدند و اصلاح‌را برای رسیدن به آرمان‌های پیشاانقلابی‌شان انتخاب کردند. گروه‌اول همواره و هنوز در مدح و ستایش انقلاب و انقلابی گری سخن می‌گویند و تلاش دارند ایسن روش را به روز کنند و گره وده‌ام را اصلاح را پیشنهاد می‌دهند. با این حال هر دو از روش بیان اعتراض مخالف خشونت و خشونت‌طلبی هستند و هر کدام به منش و روش خود برای نارضایتی مردم نسخه می‌پیچند. اما سوال اینجا است که اصلاح‌طلبی که خود از نسل ناراضی دوران پهلوی‌بودند، راهکار انقلاب را‌التخاب کردند؟مروزبرای رفع نارضایتی مردم چه‌راه‌حلی دارند؟

انقلاب یا کشتار مردم تمام‌نمی‌شود

«رژیم شاه در آن دوران به نیروی مسلح و ارتش تکیه کرده بود و تصور می‌کردند در نهایت ایسن انقلاب با کشتار مردم تمام می‌شود؛ آنها نمی‌دانستند ارتش به جز عده‌ای از سران آن، مردمی هستند وقتی می‌بینند مردم خواستهای دارند در جهت خواسته آنها حرکت می‌کنند» این بخشی از سخنان روز گذشته حسن روحانی است که گاهی بیش از خطاب قرار دادن مردم، حاکمیت را مخاطب قرار می‌دهد. همانطور که بازدهم بهمن هم گفته‌بود رژیم گذشته فکر می‌کرد سلطنتش اغلب نزدیک‌ترین گزاره در مواجهه با انعطاف‌ناپذیری حاکمیت و راه‌های مسدود اصلاحات است. تجربه‌ای که ایران ۴۰ سال پیش یک بار از سر گذرانده است.

همه‌چیز را‌از دست داد که صدای نقد و نصیحت مردم و صدای مصلحان، ناصحان، علما و بزرگان و فرهیختگان را‌نشنید. صدای اعتراض مردم را هم نشنید و فقط یک صدا شنید و آن انقلاب مردم بود و توصیه کرد حکومت‌ها‌باید‌صدای‌نصیحت،خواست،مطالبه‌را‌تلقی و‌اعتراض‌مردم‌را‌جدی‌بشنوند.

نه‌تنها‌حسن‌روحانی‌بلکه‌حامیان‌اصلاح‌طلب‌اونیز‌که شرایط‌روی‌کار‌آمدن‌و‌ماندگار‌شدنش‌را‌فراهم‌کردند معتقدند‌باید‌صدای‌نارضایتی‌مردم‌را‌شنید؛‌اما‌در‌ست این‌که‌با‌انقلابی‌گری‌و‌به‌موقع‌این‌کار‌را‌نکردند‌و‌فقط بارتولیدش قطعا در شرایط کنونی روشی تقبیح شده است.

چه‌آنکه عباس عبدی که روزگاری برای تحقق آرمان‌های انقلابی‌اش‌طی‌سفارت‌امریکا‌را‌گروبزایید می‌دانست امروز تحلیلی دیگر دارد عبدی در یکی از سلسله نشست‌های کمیته آموزش حزب اتحاد گفت: نمی‌توان به این پرسش پاسخ داد که انقلاب اسلامی در سال ۵۷ اجتناب‌ناپذیر بوده یا نه چرا که پدیده‌های اجتماعی منفرد‌وتکرار‌ناپذیرند.

او در این نشست تاکید کرد که درباره تاریخ فکر نکنید که اگر اتفاقی نمی‌افتاد، بعد از آن فرایندی رخ می‌داد که خیلی عالی بود. هر اتفاقی ممکن بود بیفتد و ما نمی‌دانیم چه می‌شد؛ اما عبدی سوال را‌این می‌داند که برای رژیم سیاسی‌ای که اجازه وجود انعطاف‌پذیری را نمی‌دهد و به‌مرور زمان هم دچاری تعادلی می‌شود، ممکن‌است‌چه‌اتفاقی‌رخ‌دهد؛اصلاحات‌یاانقلاب؟

عبدی به‌این پرسش اینگونه پاسخ داد که انتخاب یکی از ایسن دو راه، تنها به رژیم بستگی ندارد و به اپوزیسیون هم‌وابسته است. چرا که انقلاب فقط یک فرایند مربوط به حکومت نیست، بلکه اپوزیسیون هم خیلی اهمیت دارد. اپوزیسیون آن موقع به دلایل متعدد دنبال اصلاحات نبود؛ اما سوالی که هم قبلا مطرح بوده و همین الان این است که چه می‌شود که در یک جامعه انقلاب یا فروپاشی رخ می‌دهد؟ هنگامی که پایه سیاست ضعیف و شورشی‌تر می‌شود آیه طوری که‌این‌است‌میزند‌دادند‌صدای‌نقد‌ونصیحت‌مردم‌و همه‌چیز‌را‌از‌دست‌دادند‌که‌انقلاب‌مردم‌سود‌و‌توصیه‌کرد حکومت‌ها‌باید‌صدای‌نصیحت،خواست،مطالبه‌را‌تلقی و‌اعتراض‌مردم‌را‌جدی‌بشنوند.

نه‌تنها‌حسن‌روحانی‌بلکه‌حامیان‌اصلاح‌طلب‌اونیز‌که شرایط‌روی‌کار‌آمدن‌و‌ماندگار‌شدنش‌را‌فراهم‌کردند معتقدند‌باید‌صدای‌نارضایتی‌مردم‌را‌شنید؛‌اما‌در‌ست این‌که‌با‌انقلابی‌گری‌و‌به‌موقع‌این‌کار‌را‌نکردند‌و‌فقط بارتولیدش قطعا در شرایط کنونی روشی تقبیح شده است.

چه آنکه عباس عبدی که روزگاری برای تحقق آرمان‌های انقلابی‌اش طی سفارت امریکا را گروبزایید می‌دانست امروز تحلیلی دیگر دارد عبدی در یکی از سلسله نشست‌های کمیته آموزش حزب اتحاد گفت: نمی‌توان به این پرسش پاسخ داد که انقلاب اسلامی در سال ۵۷ اجتناب‌ناپذیر بوده یا نه چرا که پدیده‌های اجتماعی منفرد‌وتکرار‌ناپذیرند.

انقلابیون دیروز، اصلاح‌طلبان امروز

همه کسانی که امروز با انقلاب یا حرکت‌های رادیکالی مخالفند روزگاری خود در شکل‌گیری انقلاب ۵۷ نقش ایفا کرده‌اند. آنها معتقدند که انقلاب مربوط به زمانی است که تمام روزنه‌های اصلاح‌طلبی بسته باشد. چرا که انقلاب به‌دنبال خود ویرانی به همراه می‌آورد و بنیادها را‌در‌هم‌می‌شکند و تنها زمانی که تحولات اصلاحی مسدودمی‌شوداین‌مسیرشکل‌می‌گیرد.

پیروزی انقلاب‌ها در ویرانی است. انقلابیون باید ساختاری را‌برانداز‌ند و ساختاری نو‌درانداز‌ند. به‌دلیل همین ذات ویرانگر تحول و مدارا یعنی دور‌کن اصلی رویکرد اصلاحی در دل انقلاب نهان نیست؛ اما کسانی که این روزها از معایب انقلاب سخن می‌گویند چه کسانی هستند؟ آیا‌نه‌انقلاب کسانی هستند که هم‌نقش پررنگی در انقلاب داشتند و هم پس از ۲۰ سال نهال اصلاحات کاشتند و روش‌های اصلاحی پیش گرفتند. آیاحتی‌در‌برنگاه‌های‌اعتراضی‌هم‌دیدیم‌کار‌ویه‌ای است که با انقلابی گری و خشونت درونی آن و راه‌های رادیکالی مخالف هستند. انقلاب کلاسیک را روشی منسوخ شده برای دستیابی به خواست مردم می‌دانند و تنها پیشنهادشان به مردم روش تدریجی اصلاح‌طلبی است.

با این حال سوالی اساسی اینجاست که چرا بخشی از انقلابیون دیروز گارد بسته‌ای در برابر هر حرکت رادیکالی دارند؟

راهی به جز اصلاح نیست

محمد توسلی

موانع و دیوارهای پیش روی اصلاحات و اصلاح‌طلبان همچنان باقی است. نارضایتی مردم هم همچنان پا برجاست. نارضایتی، ناامیدی و یأسی که شاید در اعتراضات دی ماه امسال بروز و ظهور کرد و حتی در بعضی نقاط به خشونت کشانده شد. فارغ از تاثیر عوامل خارجی و تهدیدهای امنیتی و اطلاعاتی نباید نارضایتی مردم در میان بهره‌گیری از توان اجتماعی خود، که رابطه مستقیم با افراد و نهادهای اجتماعی دارنـد می‌توانند به طور موثر در را‌ه‌اصلاح سیاسـی نیز موثر باشند. هر راهبردی غیر از اصلاحات که البته تدریجی و گام به گام است مسیر خشونت‌طلبی و رادیکالیسم یاسخی به نیازهای امروز جامعه است؛ شرایط منطقه و جهان، همچنین واقعیات ایران امروز و مشکلات و تهدیداتی که امنیت و تمامیت ارضی ایـران را در معرض مخاطره قرار داده است تنها یک راه برای کاهـش نارضایتی مردم باقـی می‌گذارد. امروز راهی به جز اصلاحات وجود ندارد. اصلاحاتی که البته باید با نگاه و رویکردی جامعه‌محور و نه قدرت‌محور صـورت پذیرد. در عصری که گروه‌ها و نهادهای اجتماعی اهمیت زیادی در کنش‌گری سیاسی دارند

محمد توسلی
دبیر کل حزب نهضت آزادی

گفت‌وگو

علیرضا علوی تبار در گفت‌وگو با «اعتماد»:

اصلاح‌طلبان باید در هدف انقلابی باشند

مریم وحیدیان | شاید چهار دهه بعد از انقلاب اسلامی ۵۷ به نباشد که از فعالان سیاسی اصلاح‌طلب بپرسیم چرا زمانی انقلاب کردید و حالا از هر تریبونی نسبت به هر تحرکی اخطار می‌دهید. کدام منطق، موجب این دو رویه متفاوت است؟ علیرضا علوی تبار، فعال سیاسی اصلاح‌طلب معتقد است که بایـد انقلابی بودن را در روش و هـدف از هم تفکیک کـرد. او معتقد است که بخشـی از اصلاح‌طلبان امروز در هدف انقلابی و راه‌دیگال هستند و‌بخش دیگر از آنها‌غیر انقلابی با‌این حال او معتقد‌است که هر دو گروه اصلاح‌طلب، در روش انقلابی نیستند. او تصریح می‌کند که‌اصلاح‌طلبان اگر می‌خواهند بمانند، باید‌راه‌حل‌هایی‌ریشه‌نگرانه‌تری‌را‌بررسی‌کنند.

■ چـرا اصلاح‌طلبـان کـه در سـال‌های انقلاب اسـلامی ۵۷ انقلابـی بودنـد، امـروز اصلاح‌طلب شده‌اند؟

هسـتند و به هیچ‌وجه نمی‌خواهند ساختار حکومت و توزیع منابع موجود تغییر کند. وقتی می‌گویند انقلابی هستیم بیشـتر به روش اذعان دارند. آنها به لحاظ هدف محافظه‌کار هسـتند وقتی هم می‌گویند روش انقلابی دارند، عمدتا منظورشان بهره‌گیری از خشونت است. به خود حق می‌دهند از خشونت بهره‌بگیرند. از این رو نتیجه می‌گیرند که باید تمرکز قدرت وجود داشته باشد. آنها در ادعای انقلابی بودن دچار تناقض اساسی هستند، چون در هدف انقلابی نیسـتند اما در روش، خشونت را قبول دارند و بـرای اعمال آن به تمرکز قـدرت روی می‌آورند. البته نباید فراموش کرد که بخشی از اصلاح‌طلبان امروز هم در هدف انقلابی هسـتند و در روش اصلاح‌طلب. می‌توان طرفداران تغییرات بنیـادی نامید. آنها گروهی از اصلاح‌طلبان هسـتند که هم روش و هم اهداف‌شان اصلاح‌طلبانه است. هر دو گروه سازگار رفتار می‌کنند و تجربه جهانی نشان داده که با روش‌های انقلابی می‌توان دگرگونی‌های عمیق‌وبنیادی‌دنبال‌کرد.

■ چرا‌امروز بیشـتر چالش‌ها و بگـو مگوهای دو جناح متمرکز بر روش و تاکتیک است و جریان‌ها بیان اهداف خود در جامعـه را‌فراموش کرده‌اند؟ چرا‌چالش بیـن دو جنـاح جنان کـه در جوامع معمول است بر سر اهداف‌شان نیسـت و مدام از راه‌های رسیدن می‌گویند تا مقصدشان؟

من منشأ مشکلات فعلی کشـور را‌تورم شدیدا نابرابر منابع می‌دانم. فقط منابع مادی منظور من نیست، بلکه به منابع تولید اندیشه و منابع انسانی نیز اشاره می‌کنم. کنترل منابع عمومی کشـور در انحصار گروهی خاص است. اصلاح‌طلب واقعی به‌دنبال دگرگونی و بازتوزیع مجدد و ریشه‌ای منابع است و می‌خواهد منابع را‌از حالت انحصار خارج کند. آنها‌باید این مساله تاکید کنند که اصلاحات پیش نمی‌رود، مگر اینکه منابع بازتوزیع شود. وزارت‌خانه‌ای و‌نابرابری شدید در توزیع خارج شود. در این صورت همه را‌امید می‌کنیم.

■ پس مصادیق آن را‌از انحصـار در آوردن آموزش، بهداشت و ایجاد فرصت‌های برابر چگونه‌خواهد بود؟

اصلاح‌طلبان باید به‌صورت ریشه‌نگری از‌برابری همه‌جانبه در ایران دفـاع کنند. برابری جنسـیتی، مذهبی و توزیع ثروت نمی‌گویم ثروتمانه برابری می‌رسیم اما معتقد هستم که باید به سـمت آن جهت‌گیری کـرد؛ آن هم به‌نحوی ریشه‌ای و‌رادیکال اصلاح‌طلبان گرمی خواهند بمانند باید تحلیل‌هاورادخل‌هایی‌ریشه‌نگرانه‌تری‌را‌کاربرببند.

■ بنابراین معتقدید که اصلاح‌طلبان باید اهداف رادیکالی‌را‌دنبال‌کنند؟

اصلاح‌طلبـی اگـر می‌خواهـد بمانـد بایـد در هدف انقلابی باشد.

■ چرا‌با‌وجود‌اصلاح‌طلبان‌با‌اعتراف‌اخیر‌نباشی از‌همان‌رویکـرد‌مخالفت‌با‌اقدامـات‌رادیکالی است؟

زمینه‌هایـی‌دارد‌و‌اتفاقـات‌دی‌ماه‌بیشـتر‌حالت‌یک شـورش‌و‌اعتراض‌داشـت‌تا‌حرکت‌انقلابی. جنبش تودهوار وسیع نبود و جمعیتی که در اعتراض‌ها‌شرکت کردند بخش محدودی از جامعه بودند. اصلاح‌طلبان از حق اعتراض‌دفاع‌می‌کنند؛‌آنها‌به‌عنوان‌طرفداران‌حقوق شـهروندی که می‌خواهند پایبند اخلاق باشند، باید از حق اعتراض دفاع کنند. از حق اعتـراض دفاع کردن به معنای دفاع کردن از هر اعتراضی نیست. ممکن است از اعتراض‌به‌این‌دلیل‌که‌شعارها‌و‌هدش‌را‌نمی‌پسندید دفاع‌نکنید.

■ در تأرامی‌های دی ماه، اصلاح‌طلبان خود را به لحاظ هدف جدا‌از‌اعتراضات دیده و بر این اساس علیه‌آن‌موضع‌گرفتند؟

علیه‌اعتراضات‌موضع‌خاصی‌گرفته‌نشد. علیه‌روشی اتفاقا‌کردند که‌نمی‌شد‌آن‌را‌به‌همه‌اعتراض‌کنندگان تعمیم‌داد. اعتراض‌کنندگان‌هدف‌واحد‌و‌مشترکی‌را مطرح‌نکرده‌بودند. گروه‌های‌مختلف‌به‌دلیل‌تحقیر و‌زورو‌پأس‌واکنش‌نشان‌می‌دادند. این‌حرکت،رهبری و‌سازمان‌دهی‌نداشت‌و‌از‌این‌رو‌هدف‌از‌پیش‌تعیین شده‌ای‌نداشت‌که‌اصلاح‌طلبان‌نسبت‌به‌آن‌موضع بگیرند. اعتراضات‌مربوط‌به‌بخشـی‌از‌جامعه‌بود‌که مایوس‌و‌تحقیر‌شده‌بود‌و‌این‌امر،آنها‌را‌به‌خشم‌آورده بود.روش‌های‌خشن‌مربوط‌به‌همه‌هم‌نبود.

■ اصلاح‌طلبان در چنـد سـال اخیـر بـا کلیـد واژه عقلانیت سیاسـی بـا گروه‌های سیاسـی دیگر ائتـلاف کرده‌انـد. ایـن کلیـد‌واژه چه‌مـرزی با محافظه‌کاری داشـته اسـت؟ آیا اصلاح‌طلبان با کلیـد‌واژه عقلانیت سیاسـی به محافظه‌کاری نغلطیده‌اند؟

بین اصلاح‌طلبان بـه لحاظ اینکه چه چیزی را‌مشـکلات می‌دانند، اختلاف وجود دارد. گروهی معتقد هستند که اگر مسوولان و کارگزاران سیاسی تغییر کرده و متناسب با آنها سیاست‌ها و خط‌مشی‌ها تغییر کنند، مشکلی نخواهیم داشت. بخش دیگری از اصلاح‌طلبان معتقدند که در نظام تصمیم‌گیری مشکلات ساختاری داریم. حتی اگر مسوولان سیاسـی هم تغییر کنند به دلیل معیوب بودن سیکل تصمیم‌گیری دوباره خطاها تکرار می‌شوند. گروه اول محافظه‌کارتر هستند نسبت به گروهی که ریشـه مشکلات را در سـاختار سیاسی می‌بینند. عقلانیت عملی یعنی تناسـب بیـن ابزار و هدف. بستگی به اینکه هدف، چه نوع تغییری است باید ابزار متناسب را‌انتخاب کرد. چون در بین اصلاح‌طلبان در مورد اینکه چه چیز باید تغییر کند، دو دیدگاه داریم؛ بنابراین دو نوع عقلانیت مطرح می‌شود. یکی عقلانیتی محافظه‌کارتر و دیگری عقلانیتی رادیکال‌تر و ریشه‌ای‌تر. این دو طیف در جریان اصلاحات وجود دارد.

■ اصولگرایـان هـم مخالـف جریـان اصلاحات هسـتند و هم خود را انقلابی می‌نامنـد. آیا آنها در اسـتفاده‌از‌این‌واژه‌به‌بیراهه‌نرفته‌اند؟ تناقضی در کاربرد‌این‌واژه‌توسط‌آنها‌می‌بینید؟

اصولگراهای رادیکال به‌لحـاظ هدف کاملا محافظه‌کار

پیشخوان

الیاس حضرتی:

آشتی ملی پیش‌نیاز تحقق مطالبات ملت است

یک عضو هیات رییسه فراکسیون امید معتقد است راه‌حل عبور از بحران‌های فعلی بازگشت به شرایط و حال و هوای روزهای پیروزی انقلاب، اسلامی در بهمن ماه ۱۳۵۷ است. الیاس حضرتی با بیان اینکه الگوی انقلاب اسلامی هنوز بهترین و کارآمدترین الگو برای سیاست‌ورزی است، اظهار داشت: انقلاب اسلامی با وحدت کلمه به پیروزی رسید و به نظر می‌رسد این وحدت کلمه دوای دردهای امروز ایران است. وی افزود: اپوزیسیون مردم و نظام دست از سر کشور برنداشته‌اند. آنها پمپاژ ناامیدی و بدبینی می‌کنند. همه هدف‌شان این است که مردم و حاکمیت را مقابل هم قرار دهند و شکاف‌های اجتماعی را تشدید کنند تا چرخ زندگی مردم و چرخ نظام از چرخش بایستد و به همین جهت باید بدانیم برای از کار انداختن توپخانه دشـمنان ملک و ملت راهی جز بازگشت به آرمان‌های انقلاب و برادری‌های انقلابی و تلاش بـرای رفع نارضایتی‌هـای عمومی و حل مشکلات اقتصادی مردم نیسـت. حضرتی اظهار داشت: برای بهترشـدن زندگی مردم و تقویت موقعیت ایران در عرصه جهانی لازم است تا پرونده کدورت‌ها و اختلاف‌ها میان سیاسـتمداران و مسوولان و مدیران بسته شود تا منافع ملی، امنیت ملی، حاکمیت ملـی و رضایتمندی عمومی از کارگزاران نظام و امیدشان به آینـده افزایش پیدا کند. حضرتی تاکید کرد: آشتی ملی پیش‌نیاز همراهی و همدلی ملی برای عملیاتی کردن اهداف نظام جمهوری اسلامی و منافع و مطالبات ملت ایران است. اعتماد آنلاین

استاندار تهران مطرح کرد:

جزییات حمله به نهاد ریاست‌جمهوری

استاندار تهران با اشاره به حادثه روز گذشته در پاساژ که طی آن فردی با قمه اقدام به عبـور از گیت نهاد ریاست‌جمهوری کرده بود، گفت: در حال حاضر فرد مورد نظر به بیمارستان منتقل شـده اما هنوز انگیزه مهاجم‌مشخص نشده‌است.

محمدحسـین مقیمی با بیـان اینکه هنـوز اطلاع دقیقی از جزییات این حادثه در دست نیست، تاکید کرد: باید صبر کنیم وضعیت جسمانی فرد مورد‌نظر بهبـود یافته و رونـد بازپرسـی از وی انجام شـود تا جزییات حادثه مشخص شـود. او اضافه کرد: باتوجه به اینکه مهاجم حامل قمه بوده و به هشدار نیروهای امنیتی هم توجه نکرده، رسـیدگی به این مساله در حال حاضر بر عهده فوق‌قضایه است. حوالی ساعت ۱۱ روز گذشته فردی با سلاح سـرد تلاش کرد وارد نهاد ریاست‌جمهوری شـود. فرد مورد نظر که مردی جوان بوده بـدون توجه به هشـدار نیروهای امنیتی با قمه از اینسـت و بازرسـی اول عبور کرده و به دلیل بی‌توجهی به هشدارها از سـوی نیروهای امنیتی در اینسـت دوم مورد اصابت گلوله قرار گرفته است. هنوز از هویت و انگیزه فرد مهاجم که تلاش کرده به صورت کفن‌پوش وارد نهاد ریاسـت‌جمهوری شود، اطلاعی در دسـت نیسـت. فرد مهاجم که حدودا ۳۵ سـال داشـته پس از بازداشت به بیمارسـتان منتقل شده است. ایلنا

خبر

مجمع روحانیون مبارز:

مردم خواستار قوه قضاییه مستقل هستند

مجمع روحانیون مبارز به مناسبت سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی با صدور بیانیه‌ای اعـلام کرد: سـالگرد انقلاب شـکوهمند ملت ایران که بزرگ‌ترین انقـلاب فرهنگی و انسـانی بر پایه باورهای دینی در جهان معاصـر بود، پس از گذشـت نزدیک به ۴ دهه از پیروزی آن فرصتی است تا میزان موفقیت‌ها و آثار مثبـت آن و نیز ناکامی‌ها و نقایص آن در میزان عقل و انصاف سنجیده شود. بازخوانی اهداف و آرمان‌های اولیه که منشأ آن خیزش بی‌نظیر ملی و اسلامی گذشته‌ها‌می‌باشد، عملکرد‌هاقطعا‌موجبات‌تقویت نظام و‌کاستن‌از‌نقایص و‌ایجاد‌امید‌و‌نشاط در سطح جامعه را‌فراهم‌خواهد‌آورد. هر‌گونه‌بی‌توجهی و‌کم‌اهمیتی به‌افکار بلند معمار انقلاب و بی‌اعتنایی به خواسـت اکثریت ملت بزرگ ایران، انقلاب را با چالش‌ها و خطرات جبران‌ناپذیری مواجه خواهد کرد. این بیانیه همچنین بیداری، حق‌طلبی و خودباوری که ملت در پرتو آنها توانسـت گوهر استقلال و آزادی را به دست آورد و سرنوشت خود را خود به دست گیرد، از ثمرات این نهضت عظیم دانسـته و در بند سـوم می‌افزاید: در کنار همـه موفقیت‌ها نبایـد از بیان نقایص، عقب‌ماندگی‌ها‌و‌احیانا‌انحراف در راهبرد‌ها‌و‌سم‌هکدرها غفلت ورزید. مردم خواسـتار قوه قضاییه مسـتقل، شجاع، عادل و به دور از هرگونه فسـاد و تبعیض هسـتند. مردم صداوسیما را در قامت رسـانه ملی به معنای واقعی کلمه و عامل ارتباط و بیان نظرات و خواسته‌های به حق همه ملت ایران و تمامی اقشار، احزاب، تشـکل‌ها و سلایق سیاسی، فرهنگی، اقتصادی می‌خواهند، رسـانه جریانی خاص و افراطی در بخش نهایی این بیانیه نیز آمده‌است: در این ایام و ماه‌های گذشته امیرانبری تبلیغاتی دشمن روی شکست وحدت جامعه متمرکز شـده است و با اعمال شـیوه‌ها و ترفندهای پیچیده تمام سـعی خود را مصروف به این‌بست کشاندن امیدها و فروبردن جامعه در نومیدی و قطع امید از همه گروه‌های اصلاح‌طلب، اصولگرا، دولت و رهبری کرده است تا به خیال خام خود زمینه فروپاشی نظام را‌فراهم کند و ماننـد‌ه‌ادر‌این میان برخی دوسـتان ناآگاه نیز به خیال خدمت با آن همـسو شده و چهره‌های اصیل انقلاب و یاران امام را که از محبوبیت فوق‌العاده در جامعه بهره‌مند هستند، مورد‌هجمه‌وخشونت‌قرارمی‌دهند. ایسنا